Η περιβαλλοντική ομάδα του 1ου Γυμνασίου Αυλώνα που αποτελείται από 33 μαθητές της Α', Β' και Γ' τάξης καθώς και 3 συνοδοί καθηγητές (κ.Αγάθου, κ.Καρακασίδου, κ.Κακουροπούλου) πραγματοποίησαν επίσκεψη στο ΚΠΕ Μολάων Λακωνίας στις 24, 25, 26/2/13. Η επίσκεψη έγινε στο πλαίσιο της εφαρμογής προγράμματος περιβαλλοντικής εκπαίδευσης με τίτλο ?Στο κάστρο το παλιό...?. Το σχολείο μας αποτελεί μέλος του πανελλήνιου Δικτύου σχολείων που ασχολούνται με τα κάστρα της Ελλάδας.

Ξεκινήσαμε την Κυριακή 24/2 στις 7:30 το πρωί και με ενδιάμεσες στάσεις, φτάσαμε στην Σπάρτη όπου επισκεφθήκαμε το πολύ αξιόλογο μουσείο ?Ελιάς και Ελαιόλαδου?. Εκεί είχαμε τη δυνατότητα να ξεναγηθούμε στις εγκαταστάσεις του μουσείου και να γνωρίσουμε την ιστορική διαδρομή του δέντρου της ελιάς από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα, τη διατροφική αξία του ελαιολάδου, τις διαφορές χρήσεώς του, τις τεχνικές επεξεργασίας αλλά και την πολιτιστική του σημασία.

Στη συνέχεια φτάσαμε στη Ν. Μονεμβασιά (Γέφυρα), εγατασταθήκαμε στο ξενοδοχείο μας με θέα στο βράχο της Μονεμβασιάς και κάναμε πικνικ στην παραλία με διάφορα μεζεδάκια που είχαμε φέρει μαζί. Ο καιρός ήταν ανοιξιάτικος κι έτσι ήταν πολύ απολαυστική εμπειρία για μας να μοιραστούμε το γεύμα μας πλάι στην θάλασσα κι αντικρύζοντας το Μυρτώο πέλαγος και τον αγέρωχο βράχο της Μονεμβασιάς.

Ήρθε η ώρα, το απομεσήμερο, για το πρώτο μέρος του εκπαιδευτικού προγράμματος. Αφού διαβήκαμε τη γέφυρα που ενώνει τη βραχονησίδα της Μονεμβασιάς με την απέναντι όχθη (Μονεμβασιά: ?μόνη έμβαση?) σταθήκαμε στην πόλη της καστροπολιτείας όπου μας περίμεναν οι εκπαιδευτές του ΚΠΕ. Τους προσφέραμε ένα καλάθι ? δώρο από μας με τοπικά προϊόντα του Αυλώνα για να γνωρίσουν κι αυτοί με κάποιον τρόπο τον τόπο μας. Κι έτσι, ξεκίνησε το ταξίδι μας στο χρόνο... Ψάχναμε να βρούμε τα σημάδια του στα κτίρια, στα τείχη, στα πορτοπαράθυρα. Οι εκπαιδευτές μάς μοιράζουν χάρτη της καστροπολιτείας, μας χωρίζουν σε ομάδες, μας θέτουν ερωτήματα και μας αφήνουν ν' ανακαλύψουμε τις απαντήσεις μόνοι μας...

Η καστροπολιτεία χωρισμένη στα δύο: κάτω πόλη ? πάνω πόλη. Το κάτω μέρος κατοικείται. Πέτρα, ξύλο και φως, πολύ φως, σε χτυπά από παντού. Σπίτια μικρά δίπατα ή τρίπατα με στέρνες να μαζεύουν τη λιγοστή βροχή. Τόπος ξερός, του λείπει το νερό. Σπίτια κι εκκλησίες πέτρινα δεν μοιάζουν να τα έφτιαξαν άνθρωποι, σαν να ξεφύτρωσαν εκεί. Τόσο ταιριασμένα με το τοπίο. Το σπίτι που έζησε ο ποιητής μας Γ. Ρίτσος. Στην άκρη της κάτω πόλης. Σιωπηλό, κλειστό αλλά περιποιημένο ατενίζει τη θάλασσα που αφρίζει κάτω στα σκληρά βράχια. Κι έπειτα η βυζαντινή ?Μέση οδός?. Ο εμπορικός δρόμος του τότε και του σήμερα. Ταβερνούλες, καφέ, ξενώνες δεξιά κι αριστερά. Όμορφα όλα, καλοδιατηρημένα, καθαρά, φροντισμένα. Μαγεύεσαι... Η κεντρική πλατεία με το ?κανόνι?και την εκκλησία του ? Ελκόμενου Χριστού?.

Καλντερίμια στενά, μικρά κηπάκια, στενά παράθυρα όλα σοφά φτιαγμένα από ανθρώπους που σέβονταν τη φύση και τις λειτουργίες της. Νυχτώνει κι είμαστε ακόμη εκεί, κανείς δεν κουράστηκε και μάθαμε τόσα πράγματα. Λειτουργίες της πόλης, πολεοδομικό σύστημα, ύδρευσης, αρχιτεκτονική, άμυνα, επαγγέλματα.

Αποχαιρετάμε το κάστρο και την κάτω πόλη του περιμένοντας να ξημερώσει για να δούμε και το πάνω τμήμα. Η βραδιά συνεχίζεται με φαγητό και χορό στην όμορφη αίθουσα του ξενοδοχείου μας.

Δεύτερη μέρα με έναν ήλιο ολόλαμπρο να μας συνοδεύει στην ανάβασή μας στην πάνω πόλη ή για την ακρίβεια...στα ερείπιά της. Γκρεμισμένα σπιτάκια, εκκλησούλες, δρομάκια χορταριασμένα και πάνω πάνω ο ναός της Αγ. Σοφίας. Η θέα από ψηλά σου κόβει την ανάσα. Κουβεντιάζουμε με τους καθηγητές μας διάφορα. Κοινωνική ζωή της εποχής, γάμοι, γλέντια, χαμάμ αλλά και τρόποι ανάδειξης του κάστρου. Ως το μεσημέρι το έχουμε γυρίσει όλο. Το πρόγραμμα τελειώνει με κυνήγι χαμένου θησαυρού αλλά κανείς δεν θέλει να φύγει.

Τρώμε πρόχειρα πάλι στην παραλία και φεύγουμε για Γέρακα. Εδώ η άνοιξη ήρθε νωρίτερα. Όλα ανθισμένα στο μοναδικό φιόρδ ? λιμνοθάλασσα της Ελλάδας. Βραδιάζει και ετοιμαζόμαστε για φαγητό στη ταβερνούλα της Ν.Μονεμβασιάς.Όλοι κεφάτοι κι έτοιμοι για γλέντι. Φαγητό και χορός μέχρι τελικής πτώσης. Ξημερώνει. Μέρα αναχώρησης. Συμπληρώνουμε τα τελευταία φύλλα εργασίας (να δούμε τι θυμόμαστε!) και κάνουμε αξιολόγηση του προγράμματος. Ζωγραφίζουμε , γράφουμε ποιήματα, δημιουργούμε.

Φεύγουμε για Γύθειο. Υπέροχο λιμάνι, πόλη γραφική αμφιθεατρικά χτισμένη. Βόλτες στον πέτρινο φάρο, στον πύργο Τζανετάκη, φαγητό σε παραδοσιακή ταβερνούλα πλάι στο κύμα, παραδοσιακά μανιάτικα γλυκίσματα. Δώρα για τους δικούς μας. Επιστροφή. Γλυκόπικρη αίσθηση. Κρίμα που τελειώνει. Γυρίζουμε όμως τόσο γεμάτοι, πλούσιοι σε γνώσεις, εμπειρίες, συναισθήματα. Τα ανακαλύψαμε όλα μόνοι μας. Γίναμε ομάδα, συνεργαστήκαμε, τα καταφέραμε. Μένει να μοιραστούμε την εμπειρία μας, να κοινοποιήσουμε όσα είδαμε, φτιάξαμε, πετύχαμε και στα υπόλοιπα παιδιά του σχολείου μας. Και του χρόνου λοιπόν!

Από την Περιβαλλοντική ομάδα